

REPORTER USEM

www.usem.md

Ziarul Universității de Studii Europene din Moldova, nr. 3 (23), martie, 2016

Probele de licență în atenția Senatului USEM

La ședința Senatului USEM din 28 martie 2016 drept obiectiv de discuție au fost propuse două teme foarte actuale în perioada a câteva luni de până la sesiunea de licență: Pregătirea facultăților pentru examenul de licență și Rezultatele susținerii în prealabil a tezelor de licență. Ar părea că aceste teme sunt "de serviciu" în aceste zile de primăvară, ele periodic sunt discutate. Referenții, decanii facultăților, ca de obicei, au informat senatul, succint și în cunoștință de cauză, că facultățile au luat măsuri de rigoare ca studenții să fie pregătiți pentru a demonstra în fața comisiei de stat că ei dispun, în măsura cerințelor actuale, de cunoștințe profesionale și deprinderi practice de a-și exercita viitoarea profesie. Toată informația privind desfășurarea examenelor de licență a fost adusă la cunoștința studenților (subiectele, forma de examinare: scris sau oral). În timpul apropiat vor fi organizate ore de sinteză la disciplinele prevăzute pentru examene.

În cuvântul său încheiere a discuțiilor în jurul temelor abordate, președintele Senatului, rector USEM, doct. profesor universitar Iurie Sedlețchi a remarcat în mod deosebit câteva momente

care caracterizează buna organizare și desfășurare a examenului de licență. Examinarea trebuie să decurgă obiectiv, cu o apreciere la justa valoare a răspunsurilor de la examene. Totodată această probă de evaluare trebuie să aibă loc într-o atmosferă binevoitoare, când pentru studenți

examinatorul (comisia) nu este un monstru care te poate strivi. Examele trebuie să fie un fericit prilej de conversație (în scris sau oral) din care noi am trage niște concluzii cu privire la activitatea noastră, a profesorilor, despre activitatea noastră didactică

și științifică. Pentru absolvent examenul este un prilej festiv de a demonstra că cei 3-4 ani de studii au fost un timp folosit rațional, timp în care am crescut ca personalitate, ca profesionist într-un domeniu. Examenul mai este un prilej în care absolventul este povățuit prin sfaturi, dole-

increderea că susținerea tezeor se va desfășura în conformitate cu regulamentul. Un pretext de a ne îngrijora poate fi calitatea lucrării. Ea trebuie să dea dovadă de cunoștințe în cauză ale autorului. Teza ne poate convinge că autorul ei mai are și capacități de a demonstra aportul personal la tratarea temei, că lucrarea nu poate fi alcătuită din bucăți "furuate" din diferite surse. Citatul luat de la cineva (cu trimitere la sursa respectivă) este adus numai pentru a-ți susține un gând sau o teză proprie. Calitatea tezei depinde, în primul rând, de capacitățile studenților, dar și de responsabilitatea conducătorului științific. Dacă teza trece cu momente de plagiere, neredactată, oricând o comisie, cu misiunea de a verifica lucrările scrise, va putea da peste iresponsabilitatea noastră, peste paginile plagiate și cele scrise agramat.

Cadrele noastre, în opinia rectorului USEM, dispun de înaltă pregătire și de experiență pentru a organiza și a desfășura examenul de licență în conformitate cu rigorile actuale.

Reporter USEM

Teza de licență în proces de finalizare

Studiile universitare și post-universitare se încununază cu o teză de licență, apoi cu una de masterat, iar cei care ajung la a treia etapă mai scriu și o teză de doctorat.

În conformitate cu Regulamentul privind pregătirea tezei de licență la USEM (din 22-12-2014), în perioada dintre 15-31 martie are loc o susținere în prealabil a tezei. Acest proces de monitorizare a activității studenților de la ultimul an de studii s-a desfășurat la toate facultățile.

Majoritatea absolută a studenților a realizat peste 70 % din volumul lucrării, iar unii din ei au prezentat chiar prima variantă, în întregime.

Catedrele, conducătorii științifici au atras atenția studenților asupra faptului că până

la susținerea oficială a tezelor în fața comisiei de stat mai au de depășit o încercare, cea de admitere a tezei pentru susți-

nere(în perioada 1-10 mai). Pe lângă cuvintele de laudă la adresa unor studenți, de încu-

rajare la adresa altor autori de teze, conducătorii științifici și-au expus și doleanțele lor, în unele cazuri, cu o anumită îngrijorare.

Susținerea tezelor la această etapă au scos la iveală și unele inconsecvențe în activitatea studenților la temă.

- Nu întotdeauna sunt respectate cerințele regulamentului.

- Deși în textul prezentat autorul a motivat actualitatea temei, studentul s-a simțit stingerit să susțină oral acest aspect.

- Deseori studentul nu-și poate fundamenta importanța teoretică și aplicativă a cercetărilor sale la temă.

- Din abordarea temei trebuie să se vadă contribuția personală a autorului.

- Este important ca studenții să poată expune argumentele cele mai convingătoare pentru a susți-

ne anumite teze științifice.

- Studenții trebuie să aibă o pregătire temeinică pentru a răspunde profesional la întrebările venite din partea comisiei sau din partea publicului prezent la susținere (întrebările pot fi nu numai) din cele la tema tezei de licență, ci chiar din întregul domeniu al specializării).

Respectând rigorile actuale privind scrierea tezelor de licență, dând dovada de capacități deosebite în domeniul cercetărilor științifice, licențiații noștri au șanse reale de a-și publica lucrările, de a se încadra în tagma celor mai performanțe cadre de profesioniști, pe care îi așteaptă problemele noastre economice, politice, sociale, științifice, culturale, acumulate în societatea noastră.

Mihail Purice

Date remarcabile din martie

- 25 martie – sărbătoare creștină, Buna Vestire (sau Blogoveștenia) în amintirea zilei în care Arhanghelul Gavriil i-a vestit Sf. Fecioara Maria că va naște un fiu, cu numele de Isus (Luca 1, 26-38).

- 27 martie – Ziua Unirii Basarabiei cu România (1918).

Avansări în funcții

La ședința Senatului USEM din martie 2016, prin vot unanim, au fost aleși în funcție de conferențieri universitari doctor în științe, decan al facultății de Științe Economice Lilia Șargu, doctor în drept, șef Catedră Drept Privat Ion Bâtcă, doctor în drept Iulia Bănărescu. Pentru suplینirea postului de conferențiar universitar interimar, membrii senatului au votat candidatura doctorului în drept Victor Rusu.

Felicitări și la mai mare!

Virusul, după cum se știe, este „un agent patogen, invizibil cu microscopul obișnuit, care se reproduce numai în interiorul celulelor vii și provoacă diverse boli infecțioase” (DEX). Ceva asemănător constatăm în procesul organizării și desfășurării procesului de studii, când un „agent patogen” pătrunde în organismele vii ale grupelor studențești și provoacă o viroză totală, care se numește absența nemotivată a studenților la ore. Nu întâmplător cuvântul *virus* mai are și sensul figurat de „sursă a unui rău moral”. Absențele la ore într-adevăr sunt o sursă a aceluși rău moral care poate genera o pregătire profesională necalitativă, iar, în final, niște cadre de schilozii, care, în condițiile rigorilor europene ale pieței muncii, nu pot face față cerințelor. În cazul răspândirii unui nou virus, se cercetează codițiile care au provocat virusul, apoi se identifică substanța-antidot de neutralizare a acțiunii agentului patogen din organism.

Asemenea sondaje se fac și în cazul răspândirii virusului care provoacă „răul moral”, absențele la ore. Drept condiție „antisantitară”, în opinia superiorilor de la instituțiile de învățământ, sunt înseși orele de curs, care, din punct de vedere științific și didactic, lasă de dorit. Temele predate trebuie să fie „mai atractive”, „mai vioaie”, „cu mai multă măiestrie”, să-i „cucerească” pe studenți. Da, mult înseamnă aplicarea unor noi tehnologii de predare. Profesorii noștri sunt mereu în căutarea unor mijloace didactice prin care ar provoca interesul studenților și i-ar aduna în sălile de curs. Dar cum se face că noi aproape că nu avem cazuri când studenții dau buzna la orele predate cu „măiestrie”, șezând câte doi pe un scaun, sau că nu avem astfel de ore, sau că sălile sunt mari.

Niște ore predate cu „măiestrie”, unde studentul este cucerit printr-o artă didactică deosebită, la care simți că profesionalismul și cultura profesiei ai deprins-o prin plăcerea descoperirii, plăcerea artei de creație, înseamnă ceva, ba chiar contează foarte mult. Inșușirea

unor noțiuni, a trăsăturilor lor distinctive, a tipologizării categoriilor, a funcțiilor, aplicarea lor în niște condiții reale noi, mai cere și un efort al capacităților intelectuale. Dar cum să procedezi, prin ce „măiestrie” să-i cucerești pe acei tineri, care sunt moleșiți de plăcerea de a rămâne în inactivitate fizică, dar și intelectuală? Care alte ore vor fi mai „interesante” decât acelea care țin de creație? De scrierea unor știri, reportaje, interviuri, de scrierea unor materiale jurnalistic interpretative etc.? Cum să alegi tema cea mai actuală și să-ți redactezi scriitura astfel, încât să-ți câștigi un public cât mai mare de cititori. Apoi cum să scrii, ce mijloace de limbă să folosești ca să te exprimi corect, dar și expresiv? Ore de acestea se fac la jurnalism, cu analiza realităților actuale din mass-media scrisă și electronică. Arta scrisului, a exprimării corecte și expresive „nu-i cucerește” pe cei care au hotărât să-și închine viața artei comunicării publice. Așa se face că la prima oră de curs, care începe la 8:00, interesul față de disciplina predată este foarte scăzut, iar la ora a doua interesul crește „simțitor”. O parte constantă de studenți așa și n-o mai poți lua „cu zăhărelul”, cu așa-numita „măiestrie”?

A inșuși o profesie pe potrivea rigorilor actuale europene, în cazul nostru, profesia de comunicare publică, nu înseamnă numai ore distractive, amuzante, „cu măiestrie”. Orele de curs mai sunt clipe de încordare intelectuală, poate și reduceri din orele de somn, din orele prevăzute pentru distracții. Nu întâmplător cuvintele lui Seneca, din tragedia „Hercule furios” au rămas actuale și azi: *Per aspera ad astra*. Autorul din antichitate era convins de adevărul că tinereții, până a ajunge la stele, la reușită, au de parcurs o cale presărată cu mărcini.

Agentul patogen al virusului la care

ne referim a fost provocat de mai multe condiții „antisantitare” ale societății.

Într-un stat artificial, întreținut numai în interesul unei „elite sociale”, numai pentru cei care știu „să se învârtăască” pentru a face bani, învățătura nu este un mijloc de avansare și de asigurare materială. Toți studenții, și cei buni, harnici, conștiințioși, și cei răi, iresponsabili nivel, după absolvire, „bugetari”. După ce instituțiile financiare ale statului au fost curățite de cei care știu „să se învârtăască”, ce a

sau rămas pentru cei care mai cred în rolul învățământului. Într-o asemenea societate cele mai înalte funcții pot fi ocupate de mediocrități, chiar din cei fără diplome de absolvire a studiilor superioare. Bugetarii noștri au ajuns în situația în care salariul asigurat de statul nostru nu acoperă nici pe jumătate necesitățile materiale elementare. Cu diploma de licențiat în buzunar absolvenții universităților noastre devin slugi, măturători, spălătorese etc. În străinătate, al căror salariu e de 3-4 ori mai mare decât al profesorului de la noi. Care ar fi, în aceste condiții, motivația unui mai înalt efort la studii al studenților de azi, motivația unei mai bune frecvențe la orele de curs? Cum poate fi sănătos un organ, învățământul, al unui corp care abia de mai dă semne de viață?

Prin cele afirmate nu vrem să congluzionăm că atitudinea studenților față de problema frecventării orelor de

curs nu mai poate fi remediată. Tineretul nostru trebuie să fie pătruns de ideea că viitorul lor trebuie să fie construit acasă nu „la Italia”. Numai prin exercitarea pe nou a viitoarelor funcții de economiști, juriști, politologi, jurnaliști etc. se va putea obține orânduirea care va funcționa pentru popor. A exercita pe nou viitoarele funcții profesionale înseamnă o pregătire profesională pe potrivă, pe nou.

În pofida realității noastre sociale, când legile sunt ignorate chiar de către autorități, studenții noștri trebuie să cunoască regulamentul organizării și desfășurării procesului de învățământ și să-l respecte. Tinerii noștri învățați sunt foarte surprinși când le citești articolul în care se spune că absența la 1/3 din orele prevăzute pentru o disciplină constituie un motiv serios pentru a nu fi admis la examen,

sau chiar pentru a fi exmatriculat. Pericolul de a fi exmatriculat, în convinerea lor, este real numai atunci când nu achită taxa pentru studii.

Studentul nostru nu este convins că absența la ore e o subminare a capacităților sale profesionale, de care, în viitorul apropiat, se vor interesa angajatorii în serviciu. Un redactor-șef, de exemplu, poate organiza un test de capacitate pentru candidații la un ziar, la un post de radio sau televiziune. Și, credem, că ar face bine să angajeze persoanele cu capacitățile profesionale de la redacta o știre, un interviu, un reportaj, un comentariu de presă etc., de a te exprima corect și expresiv. Anume aici e veriga slabă a studenților-jurnaliști.

Anume aceste aspecte sunt tratate la orele de curs, ignorate de mulți studenți. Licențiații noștri știu că de cele mai multe ori asemenea teste de angajare la serviciu nu se fac. Este un alt „test” mai sigur: cumătrismul. Atâta

neprofesioniști mișună în jurul nostru: în parlament, în guvern, în sistemul bancar , în organele de drept, în învățământ, în mass-media ș.a.m.d.!

O altă convingere a studenților noștri este că nota pozitivă numaimădecât o vei primi : frecvenței sau nu orele de curs. Și nu oricare notă de trecere, ci chiar una de „nouă” sau „zece”. Se crează impresia că nici nu e nevoie de profesori : vii la ore sau nu vii. De unde s-o fi luat zvonul că profesorii nu trebuie „să-i sperie”, altfel nu vor avea studenții la studii? Notele majorate, care nu corespund nivelului de pregătire, oare nu afectează prestigiul universității? Nu credem că prin „umflarea” notelor, noi multe solicitări la studii universitatea noastră va avea atunci când piața muncii va prefera specialiști cu pregătire europeană, anume de la USEM .

Interesul față de studii, în special în problema frecventării orelor, ar putea fi stimulată și prin realizarea prevederilor Procesului de la Bologna , la care Republica Moldova a aderat . Astfel unul din pilonii acestui proces este dezvoltarea mobilității în zona de învățământ europeană și integrarea acestora pe piața muncii europene. O stimulare vădită a interesului față de studiile de calitate ar fi folosirea oportunității de mobilitate a studenților în zona europeană. Din lipsa de finanțe studenții noștri nu pot fi susținuți de a-și continua studiile la universități prestigioase din Europa.

Un rol pozitiv în procesul de ameliorare a frecvenței la orele de curs ar putea să-l aibă și persoanele care și-au dat copiii la studii, îi sponsorizează și își așteaptă odraslele cu licența în buzunar . Am proceda oare necuviincios dacă noi i-am informa periodic despre rezultatele studiilor pe care le-a obținut copiii lor?

În concluzie, rămânem conșiși că ameliorarea frecvenței studenților la orele de curs depinde de calitatea temelor predate, dar și de alte condiții „antisantitare” la care ne-am referit mai sus .

Mihail Purice, doct. conf.

Extrase

din regulamentele de organizare a studiilor în învățământul superior

129. Sunt pasibili de a fi exmatriculați în următoarele cazuri:

- Pentru nereușită- acumularea a mai puțin de 40 de credite de studiu până la finele anului de studii la care a fost înscris;
- Pentru absențe nemotivate la cel puțin 1/3 din timpul prevăzut pentru unitățile de curs din planul de învățământ în semestrul dat sau absențe nemotivate pe o perioadă mai mare de cinci săptămâni.

Regulamentul privind pregătirea specialiștilor la USEM ...

6.5 Frecventarea orelor de curs prevăzute de planul de studii este strict obligatorie. Studenții care absentează nemotivat în mod sistematic pe parcursul anului de învățământ mai mult de 40 de ore la diferite discipline sau 10

ore la o disciplină pot fi exmatriculați cu rezilierea contractului din inițiativa USEM.

Regulamentul de organizare a procesului educațional la USEM

2.14 Studentul este obligat să frecventeze orele teoretice (prelegeri, conferințe, curs), orele practice (seminarii, de laborator) și este obligat să se prezinte la toate tipurile de evaluare curentă și sumativă în conformitate cu cerințele planului de învățământ și curriculum-ului modulului disciplinei.

Dacă studentul nu a frecventat 25% din numărul de ore prevăzut pentru cursul teoretic și nu a promovat orele practice nu a realizat testele pentru evaluarea curentă, nu a realizat temele pentru lucrările de laborator, a lipsit neîntemeiat de la orele practice, ori media evaluării semestriale este mai mică de nota cinci, nu este admis la examenul respectiv.

Regulamentul de organizare a procesului educațional la USEM.

Cine-i vinovat?

Discutam fără incetare problema frecvenței slabe a studenților la ore, problema pregătirii lor profesionale sub nivelul rigorilor actuale. Și ne întrebăm: cine-i vinovat de situația creată. Desigur studentul! Dimineața studentul își împlinește somnul după ora opt, studentul nu frecventează regulat orele, studentul este indiferent față de obligațiile sale, studentul nu se pregătește suficient de seminare și multe alte păcate îl caracterizează. Nimeni însă nu se încumetă să se refere și la cealaltă parte a problemei : în ce măsură instituția la care învățăm poartă răspundere pentru pregătirea noastră profesională. Oare prin notele de „9” și „10” aruncate de profesorii noștri la stânga și la dreapta, pentru nivel sporit de cunoștințe, dar mai mult pentru ignoranță, contribuim cu ceva la învățământul de calitate? Vine la ore studentul sau nu vine, pot studenții redacta o simplă știre de presă, nu prea are importanță. Ei sunt asigurați cu note de „9” și „10”. Cică pentru încurajare, ca să atragem mai mulți candidații la studii. Un lucru ciudat l-am constatat la facultate : toți sunt „bravo” și de nota „10”, indiferent era studentul sau nu în cap sau nu. O altă „ciudățenie” e faptul că mulți studenți își fac studiile conform unui „plan individual”, care le-ar permite să lipească la toate orele, i-ar scuti de pregătire profesională și ar fi privilegiați tot cu cele mai înalte note. Catedra, decanatul însă nu dispun de informațiile că un cutare sau un cutare student ar studia după un plan anume.

De ce studentul nu vine la ore? Din start a înțeles că el și fără vreun efort fizic sau intelectual este asigurat

cu cea mai înaltă apreciere din partea stimulaților profesori.

În fața dilemei să vină la ore sau nu, studentul alege somnul lui dulce de la orele 8-10. El este sigur că nu va avea de „pățimit”.

După absolvirea liceului eram convinși că o universitate privată are condiții mai favorabile pentru studii de calitate decât la o instituție de stat. Instituția privată este mai independentă în integrarea sa în sistemul european de studii, laată de ce am depus actele la universitatea de studii europene, unde studentul este un colaborator al profesorului, nu un simplu acumulator de informații, unde cu studenții se lucrează diferențiat, unde grupele studențești nu constituie o masă surdă, unde avem studenți capabili și mai puțin capabili, talentați și mediocri, cu aprecieri diferențiate din partea profesorilor. Realitatea însă m-a deziluzionat nițel.

Ne încurajează mult nu notele mari nejustificate. Un indemn la învățatură este pentru noi obiectivitatea și cerințele sporite ale unor profesori de la facultate, colaborarea cu dascălii noștri în vederea redactării materialelor jurnalistică, a utilizării unor astfel de mijloace de exprimare, prin care am expune corect și expresiv un fapt al realității noastre.

Pentru a crea niște condiții ce ar favoriza învățământul de calitate, pentru a îmbunătăți frecvența la orele de curs, studenții trebuie să fie apreciați la justa valoare, la orele de specialitate trebuie să deprindem cele mai bune calități de profesionalism, de cultură a comunicării publice.

Daria Efros, stud.FJȘC

De ce studentul nu vine la ore? Din start a înțeles că el și fără vreun efort fizic sau intelectual este asigurat

George Topârceanu

(n. 20 martie 1886 – d. 7 mai 1937)

George Topârceanu (n. 20 martie 1886, București – d. 7 mai 1937, Iași) a fost poet, prozator, memorialist și publicist român, membru corespondent al Academiei Române din 1936.

Începe școala primară la București (1893 - 1895) și o continuă la Sucei, județul Argeș, unde părinții se stabilesc o vreme. Revine la București și se înscrie la liceul Matei Basarab până în clasa a IV-a, apoi la Sf. Sava. După absolvire intră funcționar la Casa Bisericii, apoi, ca profesor suplinitor, cu pauze de șomaj. În paralel, se înscrie la facultatea de drept (1906), pe care o părăsește pentru cea de litere, fără a termina studiile.

Debutează încă din liceu, la 19 ani, publicând primele încercări, sub pseudonimul „G. Top” la revista umoristică *Belgia Orientului* (1904); a publicat și la alte reviste: *Duminica*, *Spiruharetul*, *Revista noastră*, *Revista ilustrată*, *Semăntorul*, *Neamul românesc literar*. În 1909 publică în *Viața românească* parodia *Răspunsul micilor funcționari*, ca o replică la *Caleidoscopul* (1908) lui A. Mirea (prin care se face remarcat în lumea literară). Garabet Ibrăileanu (cu care întreține o

interesantă corespondență) îl cheamă la Iași (1911), ca subsecretar de redacție la *Viața românească*.

Subsecretar, apoi secretar de redacție la *Viața românească*, aflată sub influența lui Ibrăileanu, Topârceanu cunoaște și colaborează cu scriitori de frunte, precum Sadoveanu, Gala Galaction, Tudor Arghezi, Mihai Codreanu sau Hortensia Papadat-Bengescu.

Între 1912 - 1913, împreună cu M. Sevastos publică revista *Teatral*.

La Iași încearcă să-și termine studiile de filozofie, dar este mobilizat și participă la campania din Bulgaria, apoi la primul război mondial, căzând prizonier în primele zile. Rămâne în captivitate până în 1918. Întors la Iași, redactează împreună cu Sadoveanu revista *Insemnări literare*, până la reparația *Vieții românești* (1920), al cărei prim-redactor va fi. Prietenia cu Sadoveanu se reflectă și în *Povestirile vânătoarești*, în care tovarășul de pușcă și de undiță este numit de Sadoveanu „prietenul meu, poetul”.

Volumele sale se bucură de succes la public și în presă, în special poezia, pentru care obține în 1926 Premiul Național de Poezie.

În anul 1934 începe în *Revista fundatiilor regale* publicarea romanului

Parcă mai ieri mă bucuram de drepturile mele cele „cătănenesti” ale unui copil neastâmpărat, vechnic în căutarea pretextului de a face ceva extraordinar, de a crea lucruri uimitoare, ca apoi tot eu să le distrug. Copil naiv ce eram, vechnic în inventarea unor noi borbotațe, pe care mămica le condamnă, cu urmări destul de serioase.

Dacă, de cele mai multe ori, auzeam cuvintele ei spuse cu drag „mama are fată mare!”, uneori, pentru „borbotațe” eram „sanționată”: „Fetele mari astfel nu procedează”. Ca să mă reabilitez în fața „tribunalului”, trebuia ore întregi să îi vin în voie. A doua zi eram cea de totdeauna: copil pasiv și de pozne în neogoita mișcare, în permanența comunicare cu copiii vecini, dar și cu cățelușul sau pisica noastră, la care se mai adăugau halca noastră necugetoarele din mahală. Mă făceau fericită și hăinuțele curate, cu floricele sau cu buline, cu care mă imbobodea mama de dimineață. Ochii mamei mă convingeau că tare bine îmi stau. Dar și acum îmi amintesc expresia ochilor ei când mă vedea după ce mă întorceam de afară de

complicații „părinți și copii”.

De ce oare atunci era atât de simplu? Fără excese, fără complicații și orgolii, fără fățărnicie?

Pentru că dragostea și sinceritatea era pusă pe treapta cea mai înaltă. Alte valori, mai puțin semnificative, vin să completeze fericirea și împlinirea spirituală.

Acum, de la înălțimea mea de om matur, îmi amintesc cu nostalgie de anii care mi se par demult

Dragostea din copilărie

trecuți.

–Cine sunt eu acum? Îmi dau bine seama că sunt o persoană aflată abia la început de cale. Aș dori să devin personalitate bine văzută în societate, pe potrivă așteptărilor bunilor mei părinți. Mă aflu încă în căutarea de sine. Dar întotdeauna nu uit să am cu mine acele valori pe care ni le-a pus în tolba noastră strămoșii: dragostea și sinceritatea.

Mulțumesc Creatorului nostru, bunului Dumnezeu, pentru că i-a înzestrat pe părinții mei cu marea lor dragoste pe care o pastrează cu sfințenie pentru copiii lor, pentru învățătura de a fi om.

Mulțumesc că am prieteni buni și înțelegători. Iar în cazuri de grea cumpănă, știu, tot la Mântuitorul nostru voi găsi sprijin și alinare. Tot cu ajutorul Lui voi îndreptăți așteptările părinților, dar și ale

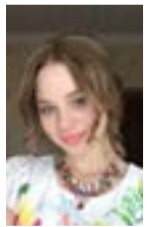
dascălilor mei. Astfel îmi voi găsi și eu locul binemeritat pe acest picior de plai.

Ana-Maria Turcan

Și eu eram vesel ca vremea cea mai bună și șturlubatic și copilaros ca vântul în turburea sa.

Ion Creangă

Motivația de a învăța

Școala ca noțiune, complexă și multidimensională, reprezintă locul unde fiecare tinde să-și construiască viitorul. Tot ceea ce contribuie la lărgirea orizonturilor cognitive, poate fi, cu siguranță, numit „școală”. Sistemul educațional contemporan activează în condiții politice și social-economice, care determină apariția multor probleme. Astfel problema numărului unu, ca una fundamentală, este motivația de a învăța a studentului și numărul adepților de a „participa” la cunoașterea din perspectivă profesională. Problema formării motivației de a învăța generează absența studenților la ore. Pare că adevărata îngrijorare majoră ar fi reușita, însă aceasta, la rândul ei, este determinată de par-

ticularitățile psihologice de a învăța. Ce fac studenții? Nu frecventează orele, sunt lipsiți de interes, se plâng că orele de curs decurg plictisitor. Unii sunt total indiferenți, alții se simt „superiori”, convinși de faptul că absențele lor vor fi motivaționale prin „mijloace financiare”. Ceilalți fac parte din categoria doritorilor de a învăța, dar care, treptat, manifestă dezamăgire și dezgust față de funcțiile sale „academice”. Cum să reinviu spiritul competitiv atunci când domină nedreptatea și haosul în societate?

Student dezinteresat-profesor dezinteresat și viceversa. Această relație reciprocă presupune raportul de a învăța și rezultatul: teme predate la nivel scăzut cauzează absențele studenților, numărul restrâns de studenți, din care cauză profesorul

simte inutilitatea prezenței sale.

Acolo unde există problemă, există și soluții. Problema numărului unu, cea a frecvenței studenților la ore, poate fi soluționată prin utilizarea metodelor de predare a disciplinelor în așa mod, încât să permită dezvoltarea interesului cognitiv. O altă cale eficientă ar fi atragerea la lucrul științific, prin care studenții vor acumula cunoștințe și experiențe noi.

Studenții își construiesc viitorul anume la universitate, însă să nu uităm că anume studenții sunt viitorul acestui stat și de gradul de asumare a tuturor responsabilităților, de motivația intrinsecă depinde progresul general care ne va crea ca specialiști profesioniști în domeniu.

Cristina Anghel, studentă, FJȘC

